

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3881/2019
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовановић адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Драгољуб Рајевић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1152/19 од 16.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1152/19 од 16.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови - Судска јединица у Инђији П1 6/18 од 03.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се као незаконито поништи решење туженог број ...-... од 21.03.2014. године којим је тужилци отказан уговор о раду бр. .../... од 03.07.2006. године са свим пратећим анексима и да се тужени обавезе да врати тужилцу на рад и распореди је на послове ... на наплатној станици „... ИД-код-..., Одсек ...-...“, као и да јој накнади све парничне трошкове. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да надокнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 188.250,00 динара у року од осам дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1152/19 од 16.09.2019. године одбијена је жалба тужилца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови - Судска јединица у Инђији П1 6/18 од 03.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужилцина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из става 2. наведеног члана које су законом (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП) предвиђене као разлози за овај ванредни правни лек. Због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на чије постојање имплицирају ревизијски наводи да је образложење другостепене пресуде нејасно и зато неприхватљиво, ревизија се не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по анексу уговора о раду од 09.07.2013. године обављала послове ... у Одељењу туженог за ... - Одсеку ... - Сектор ... Уговор о раду отказан је решењем туженог од 21.03.2014. године због учињене повреде радне обавезе утврђене чланом 12. анекса уговора - повреде закона и других прописа (Правилника туженог о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта од 30.09.2013. године). Повреде радне обавезе тужила је извршила у периоду од 23.10. до 30.12.2013. године, тако што је у више случајева поступала противно означеном општем акту туженог (наплаћивала путарину у иностраној валути и за возила са домаћим регистарским ознакама; пропустила да евидентира пролазак возила за које је наплатила путарину, односно пропустила да евидентира наплату путарине; погрешно евидентирала категорију возила; чинила грешке приликом враћања новца; није евидентирала у кабинску књигу време завршетка паузе у раду). Тужили је 12.03.2014. године достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, на које се тужила изјаснила.

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Тужили је уговор о раду отказан на основу члана 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05 ... 32/13), због скривљене повреде радне обавезе утврђене општим актом и уговором о раду. У конкретном случају, повреда радне обавезе тужиле испољила се у низу њених пропуста у обављању послова ... на ... и радњи супротних општем акту туженог - Правилнику за обављање послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта.

Закон о раду не врши степеновање кривице запосленог који учини повреду радне обавезе, па је зато довољно да је она учињена и обичном непажњом. Тужила је била обучена за обављање послова на које је распоређена анексом уговора о раду и упозната са општим актом туженог којим је уређен начин обављања послова ..., између осталог и дужности инкасанта. Зато су утврђени пропусти у раду, односно радње предузете у обављању послова наплате путарине супротно општем акту који уређује начин њене наплате, скривљене - учињене крајњом непажњом тужиле. Из тих разлога, оспорено решење о отказу уговора о раду је законито са становишта примењеног материјалног права, а донето је након испоштоване процедуре за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе предвиђене члановима 180. и 181. Закона о раду.

Тужилином ревизијом се правилност примењеног материјалног права оспорава тврдњом да повреде радних обавеза нису учињене у мери која оправдава отказ уговора

о раду, јер су временом постале пракса на коју је тужени прећутно дао пристанак ради бољег одвијања процеса рада. Међутим, тужиља занемарује учесталост пропуста у свом раду, односно радњи предузетих противно правилима о наплати путарине, од којих неке (пропуштање возила без наплате; наплата путарине без евидентираног плаћања; погрешна категоризација возила) директно утичу на ефекте пословања туженог.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић